

Dr Robert A. Peterson, Kościół i rzeczy ostateczne, sesja 15, Drugie przyjście Chrystusa, jego funkcja w promowaniu gotowości duchowej, znaki czasu

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu na temat Doktryny Kościoła i Rzeczy Ostateczne. To jest sesja 15, Drugie Przyjście Chrystusa, Jego Funkcja Promowania Duchowej Gotowości. Znaki Czasu, Okazywanie Łaski, Ewangelia Narodom, Zbawienie Izraela, Okazywanie Sprzeciwu.

Ojcze, prosimy Cię o błogosławieństwo dla nas, gdy studiujemy Twoje słowo i staramy się zrozumieć jego nauki. Prowadź nas według Twojej woli i modlimy się przez Jezusa Chrystusa, pośrednika nowego przymierza. Amen.

Kończymy temat drugiego przyjścia jako głównego tematu i chcemy porozmawiać o jego funkcji. Zrobiliśmy trochę podstawowego materiału dotyczącego jego sposobu. Jest osobisty, osobisty, widoczny i chwalebny.

Następnie rozmawialiśmy o czasie drugiego przyjścia i o tym, jak musimy trzymać razem fragmenty o bliskości, przerwie i niewiedzy w tym samym czasie. To przyciąga uwagę, ale myślę, że właśnie tego chce Pan. Jaka jest funkcja fragmentów o drugim przyjściu? Gdybym miał powiedzieć jednym słowem, powiedziałbym, że promowanie duchowej gotowości.

Mateusza 24:42, czuwajcie, więc i wy bądźcie gotowi. Marka 13:33, bądźcie czujni, bądźcie czujni, czuwajcie, czuwajcie. Łukasza 21, 36, bądźcie zawsze czujni i módlcie się.

Krótko mówiąc, Pan chce, abyśmy byli dobrymi duchowymi harcerzami i harcerkami. Motto harcerzy brzmi: bądź przygotowany. Motto harcerek brzmi: czy chciałbyś kupić kolejne pudełko ciasteczek? Nie, tak naprawdę motto harcerek jest takie samo jak motto harcerek: bądź przygotowany.

Pan chce, abyśmy byli duchowymi chłopcami lub harcerzami. Są inne cele. Powiedziałbym, że jeśli spojrzysz na ewangelie, głównym celem jest duchowa gotowość.

To jest tak ważne. Jestem niezadowolony, gdy głównym celem, jaki niektórzy wierzący wydają się mieć w związku ze studiowaniem rzeczy ostatecznych, jest udowodnienie, że mają rację, a ich współwyznawcy się mylą w niektórych szczegółach. Myślę, że nie rozumieją całego celu.

Lata temu, czytając esej DA Carsona w książce zatytułowanej Scripture and Truth, publikacji International Congress on Biblical Inerrancy, wydali książkę zatytułowaną Inerrancy. Być może Scripture and Truth było ich drugą książką. W artykule na temat jedności Biblii i możliwości teologii systematycznej Don Carson powiedział pewne rzeczy, które utkwily mi w pamięci do dziś.

Jedno jest takie, a to są moje słowa. To są moje słowa, nie jego. Chcemy wiedzieć, czego naucza Biblia, ale nie chcemy na tym poprzestać. Nie wystarczy wiedzieć, czego naucza Biblia.

Chcemy zapytać o tekst i zobaczyć, wprost lub pośrednio, funkcję Pisma Świętego. Podoba mi się to zarówno w przypadku poszczególnych akapitów, fragmentów, rozdziałów i ksiąg Biblii, jak i doktryn. Chcę wiedzieć, jaka jest funkcja doktryny grzechu pierworodnego? Jaka jest funkcja Galatów w rozdziale szóstym? Najważniejszą rzeczą, pierwszą rzeczą, nie najważniejszą rzeczą, jest to, czego naucza. Drugą rzeczą jest to, dlaczego naucza tego, czego naucza. To ważne pytanie, które należy zadać w kontekście posługiwania słowem Bożym.

Dlaczego Jezus naucza o swoim drugim przyjściu z tematami bliskości, przerwy i niewiedzy w kazaniu na Górze Oliwnej, kazaniu eschatologicznym? Powiedziałbym, że główną funkcją jest promowanie duchowej gotowości, ale są też inne funkcje w innych fragmentach, aby mieć pewność. 1 Jana 3 mówi, że każdy, kto ma tę nadzieję w powrocie Chrystusa, oczyszcza się, tak jak On jest czysty. Oczyszczenie powinno wynikać z żywej nadziei w powrocie Pana Jezusa.

Widzieliśmy Tytusa 2:13, czekając na naszą błogosławioną nadzieję, pojawienie się chwały, lub może chwalebne pojawienie się, naszego wielkiego Boga i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. To błogosławiona nadzieja. To znaczy, że wywołuje radość w ludzie Bożym.

Przynajmniej tak powinno być. To jeden z celów doktryny drugiego przyjścia. Czy twoja wiara w drugie przyjście czyni cię duchowo gotowym na powrót Chrystusa? Czy oczyszcza twoje życie, gdy myślisz o tym, w jakiej sytuacji chcesz się znaleźć, gdy On powróci? Czy daje ci radość? Jeśli nie, bez względu na to, jak ortodoksyjne są twoje doktrynalne stwierdzenia i przekonania, cel Pisma Świętego nie wypełnia się w twoim życiu ani w moim tak, jak powinien.

Czasami Biblia wyraźnie mówi nam o funkcji pisma. Innym razem musimy to sugerować z pism biblijnych. 1 Tesaloniczan 4:18, tak zwany fragment o porwaniu, lubię żartobliwie mówić, dlatego zmagają się ze sobą na podstawie tych słów.

Dlatego walczcie ze sobą, nie, pocieszajcie się nawzajem tymi słowami, mówi Paweł. Dlatego zachęcajcie się nawzajem tymi słowami. Czy wasze nauczanie eschatologii w

waszej klasie szkoły niedzielnej, w waszym studium Biblii dla kobiet, w waszym studium Biblii dla mężczyzn przynosi zachętę? Jeśli nie, to nie nauczacie jej właściwie.

Nie nauczasz tego zgodnie z celem, dla którego Bóg to dał. Zrozumienie funkcji Pisma Świętego lub doktryn i nauczanie w tym kierunku to po prostu praca w zgodzie z Duchem Świętym, który dał te doktryny i te teksty na pierwszym miejscu. Funkcją drugiego przyjscia Chrystusa w Piśmie Świętym i ewangeliiach jest promowanie duchowej gotowości.

W całym Nowym Testamencie, aby nas oczyścić, 1 Jana 3:3, aby przynieść nam radość, Tytusa 2:13, aby przynieść nam pocieszenie lub zachętę, 1 Tesaloniczan 4:18. Tesaloniczanie byli zdezorientowani. Wyczekiwali przyjscia Jezusa. Mieli zapisane fragmenty o bliskości, dobrze zapisaną ideę bliskości i nie ustalali żadnych dat.

Ale być może musieli usłyszeć więcej o odstępach, i dlatego mamy 2 Tesaloniczan 2. Pewne rzeczy muszą się najpierw wydarzyć. Ale obawiali się, że ci, którzy umarli, zostaną pominięci. Nie, wcale nie, mówi Paweł.

Zostaną podniesieni, a my pójdziemy razem na spotkanie powietrza. Od drugiego przyjscia Chrystusa przechodzimy do znaków czasu. Ojej, mówisz.

Fanatyzm. Przyznaję, że zostało to wykorzystane do promowania fanatyzmu i dogmatycznych nauczycieli, którzy twierdzą, że mają wszystkie odpowiedzi na ostateczne sprawy. Nikt nie ma wszystkich odpowiedzi na ostateczne sprawy.

Pamiętajcie o mojej tabeli stopni błędów. Wszyscy mamy błędy dotyczące szczegółów drugiego przyjscia Chrystusa i towarzyszących mu wydarzeń. Powiedziałbym w tym względzie, wracając do tej tabeli, że prawda, jasna nauka Biblii to drugie przyjscie, zmartwychwstanie umarłych, sąd ostateczny i wieczne przeznaczenie nieba i piekła, lub nowe niebiosy, nowa ziemia, wieczne potępienie.

To prawda. Gdy przesuwamy się w lewo, w stronę błędu, wszyscy popełniamy jakieś błędy. Nie rozumiemy wszystkiego idealnie.

Więc moje podejście polega na podkreślaniu czterech prawd, o których właśnie mówiłem, czterech prawd, i posiadaniu poglądów na inne rzeczy, ale nie na czynieniu ich głównymi, ponieważ nimi nie są i po prostu nie mamy wszystkich odpowiedzi. Ale znaki czasu są objawione w Biblii i są zaprojektowane, aby nas budować. I jeśli je dobrze zrozumiemy, jeśli będziemy mieć do nich właściwe nastawienie, właściwą perspektywę hermeneutyczną, która zasadniczo jest już i jeszcze nie, wtedy ich funkcja może być spełniona również w naszym życiu i posłudze.

Pozwólcie, że wyjaśnię to serią pytań. Znaki czasu. Pytanie numer jeden: jakie są znaki czasu? Jak w wielu z tych notatek, podaję dwa źródła.

Anthony Hoekema, *The Bible and the Future*, David Clyde Jones, *Systematic Theology Lectures*. Znaki czasu są zapowiedzią drugiego przyjścia. Czy to głoszenie ewangelii, zbawienie pełni Izraela, ucisk, odstępowo, antychryst, wojny czy zjawiska naturalne, Nowy Testament wskazuje na nie, aby zachęcić nas do oczekiwania powrotu Jezusa.

Są one prekursorami drugiego przyjścia. Ale od razu musimy dodać; są one prekursorami drugiego przyjścia, charakterystycznego dla całego okresu międzyadwentowego. Innymi słowy, każda główna cecha rzeczy ostatecznych jest już i jeszcze nie.

Znaki nie tylko jeszcze nie istnieją; nie tylko są futurystyczne, ale także już istnieją. Są charakterystyczne dla całego okresu międzyadwentowego. Widziałem kiedyś wykład sejsmologa, faceta z doktoratem z badań nad trzęsieniami ziemi.

Zapytano go oczywiście, czy trzęsienia ziemi nasiliły się w ostatnich latach. Jego pierwszą odpowiedzią było, że badania sejsmologiczne są tak niedawne, że nie mamy wystarczająco dużo historii. To było jakieś 20 lat temu, więc mamy więcej, ale nie mamy wystarczająco dużo historii, aby odpowiedzieć na to pytanie inteligentnie. Potrzebujemy więcej historii, aby dać nam szerszą perspektywę.

Ale po drugie, powiedział, nie sądzę. Były dość stabilne. Nasza zdolność do ich mierzenia wzrosła.

I na każdym kontynencie są ludzie, którzy to teraz robią. I to idealnie pasuje do mojej teologii, ponieważ są charakterystyczne dla całego okresu międzyadwentowego. Więc gdzieś jest trzęsienie ziemi.

Czy to znak czasów? Jasne, że tak. Czy to oznacza, że Jezus przyjdzie jutro? Nie, nie znamy daty ani godziny, dnia ani godziny. Ale jest to zaprojektowane, aby sprawić, że będziemy tęsknić za powrotem Chrystusa.

Czy może nastąpić wielki wzrost w tych ostatnich dniach? Jasne, jasne. To byłby aspekt „jeszcze nie”. Każdy znak czasu jest charakterystyczny dla całego czasu między przyjściami Jezusa i ma się wypełnić w większym stopniu w kierunku drugiego przyjścia Chrystusa.

Jakie są znaki czasu? Każdy z nich jest prekursorem drugiego przyjścia, zaprojektowanym, aby promować duchową gotowość i trzymać nas w gotowości. I każdy z nich jest charakterystyczny dla całego okresu międzyadwentowego. Daj mi to już pogląd „nie-jeszcze”, a wtedy znaki nie staną się czymś dziwnym lub czymś ezoterycznym lub czymś, co mogę wykorzystać nad innymi chrześcijanami, aby twierdzić, że wiem lepiej.

Pomaga nam to również nie podkreślać nadmiernie nieuchronności zaniedbania fragmentów o interwale i ignorancji. Co w tym kontekście oznacza nieuchronność? Być może to pytanie przyszło ludziom do głowy wcześniej. Oznacza to, że drugie przyjście Jezusa jest nieuchronne.

To na pewno nadejdzie i mamy żyć w świetle tego, rozumiejąc, że to może nie nadejść od razu. Może być bardzo odległe. Innymi słowy, nieuchronność oznacza, że na pewno nadejdzie, że należy na to mieć nadzieję, ale nie można tego przewidzieć.

Pewne, że nadejdzie, ale nie wiemy kiedy. Co Jezus miał na myśli, gdy powiedział: czuwajcie? Powiedzieliśmy już Mateusza 13:33, 35, 37. Bądźcie czujni, bądźcie czujni i czuwajcie.

Cztery razy to mówi. Oznacza to być moralnie gotowym, być duchowo przygotowanym. Uwielbiam słowa Davida Jonesa.

Cytuję je. Są pamiętne, aby odpowiedzieć na następne pytanie. Czy powrót Chrystusa będzie oczekiwany? Będzie nieoczekiwany przez niedbałych i obojętnych.

Będzie oczekiwane, przecinek, ale nie przewidywane, przecinek, przez czujnych. To warte zapamiętania. Czy powrót Chrystusa będzie oczekiwany? Jasne, należy się go spodziewać, ale będzie nieoczekiwany z powodu nieostrożności i obojętności.

Czyż nie jest to dokładnie to, co mówi 1 Tesaloniczan 5? A także 2 Piotra 3. Gdzie jest jego pojawienie się? Nie powrócił od początku świata. Fałszywi nauczyciele chcą się swoją ignorancją. Powrót Chrystusa będzie nieoczekiwany przez niedbałych i obojętnych.

David Jones ostrożnie dobierał słowa. Będzie to oczekiwane, ale nie przewidywane przez czujnych. Mamy być czujni.

Teraz chcę podzielić znaki na różne kategorie. To może być od Hoekema. To jest prawda.

Czytasz wstęp do książki. Przeczytałem wiele książek na ten temat i wiele osób miało na mnie wpływ. Dziękuję moim nauczycielom i biorę na siebie całą odpowiedzialność za błędy. Kiedyś przeczytałem książkę, która mówiła to samo, a potem powiedział, że podzielić się z nimi odpowiedzialnością za moje błędy.

Facet był zabawny. Uważałem to za zabawne. Nie brał pełnej odpowiedzialności za błędy.

Moje notatki są tak zależne od Anthony'ego Heekema i Davida Jonesa. Nawet nie wiem, co jest u mnie oryginalne, prawdopodobnie niewiele. Oto kategorie znaków.

Znaki pokazujące łaskę Boga. Trzeba iść dalej, iść dalej. Odpowiedzieliśmy na to, odpowiedzieliśmy na to.

Zaczynamy. Znaki pokazujące łaskę Boga. Przegląd.

Znaki wskazujące na sprzeciw wobec Boga. Znaki wskazujące na boski sąd. Wszystkie te kategorie są aktywne.

Niektóre znaki pokazują łaskę Boga. Jak dobrze, że Bóg dał w Ewangelii Mateusza 24:14, jak powiedziałem wcześniej, wybitny i najbardziej charakterystyczny znak czasów. Język jest językiem Tony'ego Hoekema.

Mateusza 24:14, Jezus mówi, a ta ewangelia królestwa będzie głoszona po całym świecie jako świadectwo wszystkim narodom, a potem nadejdzie koniec. Głoszenie ewangelii wszystkim narodom jest wybitnym znakiem czasów. Jest to najbardziej charakterystyczny znak czasów.

Z pewnością już tak jest. Ma tak być przez cały okres międzyadwentowy, jeśli kościół wykona swoje zadanie. Czy pod koniec będzie większe żniwo? Myślę, że tak.

To oznaczałoby już i jeszcze nie, i przyjrzymy się innemu fragmentowi, który mówi o tym w szczególności. Ten nie mówi tego w szczególności. Hoekema dodaje dalej, że ten znak głoszenia ewangelii światu jest wielką zachętą do misji chrześcijańskich.

Jak dobrze, jak łaskawie i miłosiernie Bóg uczynił największy znak czasów, głoszenie ewangelii na całym świecie. To są znaki dalekie od promowania kultowej mody i chrześcijan walczących i ludzi twierdzących, że mają wszystkie odpowiedzi. To jest zaprojektowane, aby promować ewangelię.

Innym znakiem pokazującym łaskę Boga jest zbawienie pełni Izraela. Wracamy znów do Rzymian 11. Akt 2 wskazuje, że pielgrzymi z Rzymu byli wśród tych, którzy byli na święcie Pięćdziesiątnicy w Jerozolimie w czasie Pięćdziesiątnicy.

Można przypuszczać, że niektórzy z nich zostali zbawieni. Można przypuszczać, że ci żydowscy chrześcijanie wrócili do Rzymu, a wczesny kościół w Rzymie był prawdopodobnie hebrajskim kościołem chrześcijańskim, jak wszystkie kościoły na samym początku. A jednak w Rzymian 11:13, wcześniej, Paweł mówi, oczywiście, że ewangelia ma iść najpierw do Żydów, a nie do tych, co jest w porządku.

Ale kiedy ten list został napisany, Rzymian 11:13, mówiłem do was, pogan. Większość kościołów w Rzymie nie była Żydami, lecz hebrajskimi chrześcijanami.

W istocie rozdział 14 pokazuje problemy, jakie Żydzi mieli z akceptacją pogańskich dróg. Rada jerozolimska dała bardzo minimalne wymagania, aby poganie zostali zbawieni po tym, jak zostali zbawieni, aby żyć. Niejedzenie rzeczy dla niego, nieunikanie bałwochwalstwa, niemoralności seksualnej i rzeczy z krwią, mięso z krwią.

To jest dość szerokie i ogólne. 1 Koryntian 8 i Rzymian 14, Paweł daje instrukcje dotyczące niejasnych spraw i rzeczy spornych. I tutaj daje druk, w którym rozróżnia adiaphora istotne rzeczy od adiaphora nieistotnych rzeczy.

I tak, jak czytaliśmy te rozdziały, Żydzi okazali się słabszymi braćmi i siostrami. Ponieważ mieli skrupuły co do dni kultu poza niedzielą. I to jest zrozumiałe.

Gdyby twój ojciec i matka, ich ojcowie i matki, ich ojcowie i matki obchodzili Paschę itd., a tobie jako żydowskiemu chrześcijaninowi pozwolono to robić, prawdopodobnie byś to robił. Gdyby twój dom był taki, że taka była praktyka, a twoja matka utrzymywała kosztowną kuchnię, a jej matka itd. w ten sam sposób. I tak Żydzi byli trochę zaniepokojeni, ponieważ poganie i Paweł wzięli ich do odpowiedzialności w Rzymian 14, ponieważ nie szanowali żydowskich braci i sióstr.

Oni obnoszą się ze swoją wolnością. Goje są silniejszymi braćmi i siostrami i nie czują przymusu, by jeść koszerne jedzenie i nie czują przymusu, by dodawać dni do dnia Pańskiego. A potem może myślą, że Żydzi są trochę legalistyczni, robiąc to, a to jest złe, ponieważ nie szanowali Żydów.

Nie muszą robić tych rzeczy. Paweł jest w tym bardzo jasny. Mają wolność w Chrystusie, ale powinni również okazywać miłość swoim braciom i siostrom i celowo się na nich nie potykać.

Nie jedzcie ich doggy roast hot dogów w piątkowy wieczór z krewetkami. Nie, to nie jest dobry pomysł. Powinni się kochać, a więc w rozdziale 15 Listu do Rzymian, nawiasem mówiąc, dlatego w Liście do Rzymian powtarza się ten refren obok wielu doktryn najpierw dla Żyda, a także dla Greka.

Co on robi? On stara się promować jedność. Uwielbiam rozdział 15. Po pierwsze, my, którzy jesteśmy silni, mamy obowiązek znosić wady słabych, a nie zadowalać samych siebie.

Wy, chrześcijanie pogańscy, niech każdy z nas podoba się bliźniemu swemu ku jego dobru, ku zbudowaniu. Bo Chrystus nie podobał się sobie samemu, ale jak napisano, zniewagi tych, którzy cię znieważali, spadły na mnie. Psalm 69:9. Niech Bóg wytrwałości werset 5 i pociechy sprawi, abyście żyli w takiej harmonii między sobą w

zgodzie z Chrystusem Jezusem, abyście razem jednymi ustami chwalili Boga i Ojca naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Po słowach korekty w rozdziale 14, bracia i siostry żydowscy w Rzymie, nie osądzajcie waszych pogan, którzy korzystają ze swojej wolności. Poganie w Rzymie, bądźcie bardziej wyrozumiali dla waszych żydowskich braci i sióstr.

Mówi, że celem jest jedność, która uwielbia Boga, a ja kocham 15:7 Rzymian. Dlatego przyjmujcie jedni drugich, przyjmujcie jedni drugich i akceptujcie jedni drugich, jak Bóg przyjął was, jak Chrystus przyjął was dla chwały Bożej. To właśnie mają czynić wierzący poganie.

To właśnie mają czynić żydowscy wierzący. Są tacy, jakimi Chrystus przyjął ich swobodnie i bezwarunkowo, z wielką miłością i otwartymi ramionami. Wszystko to stanowi tło dla zakłopotania Żydów, o którym Paweł mówi w rozdziałach 9, 10 i 11 Listu do Rzymian.

Wkrótce przejdziemy do 11 Rzymian. Oto zakłopotanie. Byliśmy w Pięćdziesiątnicę.

Usłyszeliśmy ewangelię, w którą uwierzyliśmy. Staliśmy się żydowskimi chrześcijanami nowego przymierza. Wróciliśmy do naszego miasta, Rzymu.

Założyliśmy kościoły domowe i wszystko szło naprawdę dobrze, a potem Bóg uratował pogan, a my ich powitaliśmy, a teraz ich kościoły są przez nich zalewane, a Paweł zatrzymał obietnice Boga dla Izraela. Czy zawiedli? W Rzymianach 9, 10 i 11 Paweł odpowiada na trzy uzupełniające się sposoby. To pytanie jest wprowadzone w formie w 9 6, gdzie mówi, ale nie jest tak, jakby Słowo Boże nie zdołało skrócić długiej historii.

Powtórzę pytanie i podam odpowiedzi na rozdziały 9, 10 i 11. Dokąd zmierzam, to umieszczenie zbawienia pełni Izraela w kontekście w Rzymianach. Czy słowo Boże zawiodło? Nie, mówi Paweł, a oto moja pierwsza odpowiedź. Nie, nie zawiodło.

Podobnie jak w historii Izraela, Bóg zbawił tylko resztkę. Bóg zbawił tych, których suwerennie wybrał do zbawienia. Akcent w rozdziale 9 Listu do Rzymian, najsilniejszy predestynacyjny, a nawet podwójny predestynacyjny w rozdziale w Piśmie Świętym, pada na suwerenny wybór i wolność Boga w zbawieniu.

To jest punkt wyjścia. Stawia go na pierwszym miejscu z jakiegoś powodu, ale to nie jest jedyny punkt. Rozdział 10 odpowiada na pytanie w ten sposób.

Czy obietnice Boga dane Izraelowi zawiodły? Czy słowo Boga dane Izraelowi zawiodło? O nie, nie, nie. Niewierzący Izrael dostał dokładnie to, na co zasłużył od

Boga. Biblia uczy o ludzkiej odpowiedzialności, rozliczalności i winie oraz o fakcie, że Żydzi przestali wierzyć.

Nie mówię o tym, jak zostali zbawieni. Zostali zgubieni, ale po pierwotnym impulsie wielu Żydów wtedy, linie zostały wytyczone, a mniej Żydów uwierzyło, a większość teraz nie wierzy, a kościół w Rzymie staje się kościołem pogan z kilkoma Żydami, a nie kościołem żydowskim z kilkoma poganami. Stąd problemy, które poruszyliśmy w rozdziale 14, dotyczyły ich wzajemnej akceptacji. Bóg uczynił to, co suwerennie nakazał uczynić w rozdziale 9. Obietnice Boga nie zawiodły.

To jest pierwsza odpowiedź, ale nie jedyna. Izrael dostał to, na co zasłużył w rozdziale 10 za swoją niewiarę, a rozdział 11 mówi, czy słowo Boże dotyczące Izraela zawiodło? O nie. Bóg nie skończył z etnicznym Izraelem.

Bóg jeszcze przyniesie żniwo wśród żydowskich chrześcijan, doprowadzając ich do wiary w Chrystusa. Jak to działa? Działa poprzez zasadę zazdrości. Kiedyś wy, poganie, zwraca się do nich konkretnie, musicie być bardziej szanowani i doceniać korzeń drzewa, pień, w który oni, jako dzikie gałęzie oliwne, zostali wszczepieni.

Nie są korzeniem, nie są pniem, nie są drzewem, są dzikimi gałęziami oliwnymi. Bądź ostrożny i pełen szacunku, i lepiej, żebyś nadal wierzył i nauczał swoich synów i córki, wnuków i wnuczki, albo zostaniesz odłamany, a twoja rodzina zostanie wtedy odcięta. Nie mówię o utracie indywidualnego zbawienia, ale ta linia wiary i łaski może zostać przerwana przez apostazję, przez skutek, zaprzeczenie wiary, przez schizmę, przez podział, oddzielenie od kościoła, przez fałszywe nauczanie silnej odmiany, którą nazywamy herezją.

Bóg was teraz zbawił, wy poganie, po tym jak zbawił tylko Żydów głównie w Starym Testamencie, ponieważ Izrael nie był światłem dla narodów, jak powinien być, a teraz was zbawił, a wy jesteście w większości, a teraz dobrym planem Boga jest sprowadzenie wybranego ludu, ludu Abrahama, Izaaka i Jakuba, ludu Ojca z powrotem do siebie, ponieważ zazdroścą łaski Bożej i zbawienia okazanego nawet poganom. Pomyślcie o tym. Werset 25, abyście nie byli mądrzy z rozdziału 11, abyście nie byli mądrzy we własnych oczach.

Nie chcę, abyście byli nieświadomi tej tajemnicy, bracia. Częściowe zatwardzenie przyszło na Izrael. O, są niektórzy wierzący, ale liczba nowych nawróconych maleje, o wiele więcej pogan niż Żydów, aż częściowe zatwardzenie przyjdzie na Izrael, aż pełnia pogan wejdzie i w ten sposób cały Izrael zostanie zbawiony.

Cały Izrael zostanie zbawiony. Każdy ostatni Izraelita? Oczywiście, że nie. Ale suma wszystkich Żydów, którzy wierzą w ewangelię pomiędzy przyjściami Chrystusa, już, i najwyraźniej wielkie żniwo w czasie drugiego przyjścia, jeszcze nie.

Wybawiciel przyjdzie z Syjonu. Wygna bezbożność z Jakuba i to będzie moje przymierze z nimi, gdy zabiorę ich grzechy. Z Izajasza 59, jeśli chodzi o ewangelię, oni, Żydzi, są wrogami dla waszego dobra.

Izrael z I wieku i Izrael z XXI wieku stoją przed Panem w bardzo nietypowej sytuacji. Jeśli chodzi o ewangelię, są wrogami Boga dla waszego dobra, ponieważ Bóg otworzył śluzy dla pogan, a zbawianych jest więcej pogan niż Żydów. Ach, ale jego planem jest sprowokowanie Żydów do zazdrości o zbawienie pogan, aby poruszyć ich przez Ducha Świętego do wiary w Jezusa jako ich Pana, Mesjasza i Zbawiciela.

Jeśli chodzi o wybór, jeśli chodzi o ewangelię, są wrogami dla waszego dobra. Jednak jeśli chodzi o wybór, są umiłowani dla dobra swoich przodków. Izrael jest nadal jego wybranym ludem.

Zdefiniuj Izrael. Potomkowie krwi Abrahama i Sary. Dlatego wciąż używam określenia Izrael etniczny.

Czy nie może być prawdą, że naród Izraela zostanie nawrócony? Jasne, może być prawdą. Czy myślę, że naucza tego tutaj? Nie. Czy myślę, że naucza tego gdziekolwiek w Nowym Testamencie? Nie.

Szanuję tych, którzy się ze mną nie zgadzają, oczywiście. Zawsze szanuję, zwłaszcza wierzących, którzy się ze mną nie zgadzają. Ale daj mi to.

Przynajmniej będzie wielka konwersja etnicznego Izraela, rasowych Izraelitów. Ponieważ dary i powołanie Boga są nieodwołalne. To suwerenność Boga stoi za naszą nadzieją na przyszłą konwersję etnicznych Żydów na dużą skalę.

Bo tak jak wy, poganie, byliście niegdyś nieposłuszni Bogu, ale teraz dostąpiliście miłosierdzia z powodu ich nieposłuszeństwa, tak i oni teraz stali się nieposłuszni, aby przez miłosierdzie wam okazane, i oni teraz mogli dostąpić miłosierdzia od Boga. Albowiem Bóg poddał wszystkich nieposłuszeństwu, aby mógł okazać miłosierdzie wszystkim. O głębokości bogactwa i mądrości, i wiedzy Boga!

Jak niezbadane są Jego sądy i jak niezbadane są Jego drogi? Bo któż poznał myśl Pana? Żaden człowiek. Kto był Jego doradcą? Czy żartujesz? Albo kto dał Mu dar, aby mógł być odwzajemniony? Retoryczne pytania są tak śmieszne, że nie wymagają odpowiedzi.

Bo z niego i przez niego i ku niemu jest wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

Słowo Boże do Izraela nie zawiodło. Uczynił to, co suwerennie ustanowił, aby zbawić wielu żydowskich chrześcijan w pierwszym wieku i pogan Rzymian 9. Słowo Boże do

Izraela nie zawiodło. Powodem, dla którego wielu Izraelitów nie zostało zbawionych, jest to, że nie uwierzyli ewangelii.

Są winni, Rzymian 10. A jednak, patrząc z szerszej perspektywy, Bóg nie skończył z Izraelem. Och, oni są wrogami ewangelii.

Oni w to nie wierzą. Ale ponieważ dary i powołanie Boga są nieodwołalne, są kochani ze względu na Abrahama, Izaaka i Jakuba. Ze względu na nich osobiście? Nie.

Z powodu przymierza Boga z nimi. Jego wyboru Abrahama. To jest wybór trwały.

A Bóg jeszcze doprowadzi wielu synów Abrahama i córki Abrahama do zbawienia. W istocie, przez cały czas między pierwszym a drugim przyjściem Jezusa, którzy wierzą, stają się częścią kościoła. I najwyraźniej, będzie wielkie żniwo w czasie drugiego przyjścia.

Powinienem powiedzieć, że dobrzy ludzie się ze mną nie zgadzają. Naukowiec, nie mniej niż O. Palmer Robertson, napisał książkę dla PNR zatytułowaną *The Israel of God* (Izrael Boga). I w ten sposób interpretuje, że cały Izrael zostanie zbawiony, nie oznaczając etnicznego Izraela, ale kościół.

Naprawdę go kocham i szanuję. Ale się nie zgadzam. Zgadzam się z Anthonym Hoekemą.

Izrael, w rozdziałach 9, 10 i 11 Listu do Rzymian, oznacza Żydów. Oznacza dokładnie etniczny Izrael. Istnieją dwa główne poglądy ewangelicznych chrześcijan dotyczące tego wyrażenia.

I tak cały Izrael zostanie zbawiony, Rzymian 11:26, w świetle następujących wersów, które wyjaśniłem. Po pierwsze, oznacza to duchowy Izrael, wszystkich wybranych. To pogląd Palmera Robertsona.

Czy to nieprawda, że czasami Nowy Testament mówi o kościele jako o duchowym Izraelu? Tak. Czy to prawda w tym przypadku? Myślę, że nie. Ale uczciwie przyznaję, że niektórzy rozumieją to jako duchowy Izrael.

Drugi pogląd ma podzbiory, ale jest to etniczny Izrael. Fizyczni potomkowie Abrahama i Sary. Trzy podzbiory.

Tak więc, duchowy Izrael, nie Izrael etnicznie, ale kościół. Dominującym poglądem jest etniczny Izrael. Pogląd Ho ekema to suma resztek zbawionych między przyjściami Chrystusa.

Nazywam to już. I zgadzam się z tym w części B, całością kulminującą okres międzyadwentowy.

Hoekema tego nie przyjmuje, ale wydaje się być na to otwarty. Wolę, ze względu na moją zasadę, która mam nadzieję, że wynika z Nowego Testamentu, że każdy główny temat eschatologiczny jest już jeszcze nie. Preferuję połączenie poglądów, A i B, w ramach tej koncepcji etnicznego Izraela jako Izraela, o którym mówi, a zatem cały Izrael zostanie zbawiony.

Jest to zarówno suma całkowita zbawionych pomiędzy testamentami, przyjściami Chrystusa, poprzez wiarę w ewangelię, jak i całość kulminująca ten okres pomiędzy przyjściami Chrystusa. Trzeci pogląd, który z szacunkiem przedstawiam, ale odrzucam. Był polityczny następujący po porwaniu kościoła, pogląd dyspensacyjny.

Szanuję i kocham moich dyspensacyjnych braci i siostry. Nie zgadzam się z tym. Cieszę się, że ich widzę.

Każda teologia rośnie i rozwija się. Historia dyspensacjonalizmu, jak pokazują artykuły Craiga Blazinga w Bibliotheca Sacra seminarium w Dallas, jest cudowna i niezwykła i doprowadziła do tak zwanego progresywnego dyspensacjonalizmu, z którym zgadzam się w wielu kwestiach. Ale pokazuje, jak postęp dokonał się u JN Darby'ego, Lewisa Barry'ego Chaffera, Johna Walvoorda, Charlesa Ryrie, a teraz szczególnie u Blazinga i Darrella Bocka oraz Craiga Blazinga, którzy przewodzili progresywnemu dyspensacjonalizmowi.

Za kulisami ich profesor, Lanier Burns, powiedział mi w osobistym dialogu, że pomógł to zrobić za ich pośrednictwem. Lanier Burns, prawdopodobnie o nim nie słyszeliście. Pobożny człowiek.

Był ich nauczycielem. Jestem wdzięczny, że na podstawie obrazu drzewa oliwnego z Rzymian 11:11 większość postępowych dyspensacjonalistów naucza teraz, że nie ma odrębnego przeznaczenia dla Żydów. Ostatecznie będzie jeden kościół Boga w nowych niebiosach i na nowej ziemi.

Oni rzeczywiście trzymają się żydowskiego tysiąclecia poprzedzającego nowe niebiosa i nową ziemię, i to jest inna sprawa, którą zajmiemy się w innym wykładzie. Znaki wskazujące na sprzeciw wobec Boga. Ucisk.

Mateusz 24, wersety od 15 do 25, podkreślają tę ideę. Problem staje się, i to również odzwierciedla już i jeszcze nie. Mateusz i Łukasz łączą zarówno zniszczenie Jerozolimy w pierwszym wieku, jak i najwyraźniej wielki ucisk czasów ostatecznych.

Są tematycznie zestawione, by użyć wyrażenia Huckabee. Jest proroczy skrót. Bliskie zniszczenie Jerozolimy jest podane jako typ, jeśli można tak powiedzieć, tego, co wydarzy się na końcu wielkiego ucisku.

Wydaje mi się, że są tam obaj. DA Carson się zgadza. Czasami trudno jest dokładnie określić, kiedy następuje zmiana z jednego na drugie, ale zarówno Łukasz 21, jak i Mateusz 24:25 mówią o zniszczeniu Jerozolimy i świątyni oraz o wielkim ucisku, który jeszcze nie nastąpił.

Mateusza 24:15 i następne. A zatem, gdy ujrzycie obrzydliwość spustoszenia, o której mówił prorok Daniel, stojącą w miejscu świętym, niech czytelnik zrozumie. Wtedy ci, którzy są w Judei, niech uciekają w góry.

Kto jest na dachu, niech nie schodzi, aby zabrać to, co jest w jego domu. Kto jest na polu, niech nie wraca, aby wziąć swój płaszcz. A biada, dla kobiet brzemiennych i karmiących w owe dni, módlcie się, aby ucieczka wasza nie wypadła zimą albo w szabat.

Bo wtedy nastąpi wielki ucisk. Nie było go od początku świata aż dotąd. Nie i nigdy nie będzie.

A gdyby te dni nie zostały skrócone, żaden człowiek nie zostałby zbawiony. Ale dla dobra wybranych te dni zostaną skrócone. Oto, gdzie mówi: jeśli ktoś mówi, że Chrystus jest tu lub tam, nie wierzcie mu, ponieważ będzie to jak błyskawica.

To będzie bardzo widoczne. Zaraz po nich, po ucisku tych dni, słońce się zaćmi. Księżyc nie da swego światła, a gwiazdy będą spadać z nieba, a moce niebios zostaną wstrząśnięte.

Wtedy ukaże się na niebie znak syna człowieczego i wszystkie plemiona ziemi będą płakać. Zobaczą syna człowieczego przychodzącego na obłokach nieba. To się jeszcze nie wydarzyło.

To jeszcze nie jest w mojej ocenie. Z mocą i wielką chwałą, wyśle swoich aniołów z trąbą. Zbiorą jego wybranych z czterech wiatrów, od jednego krańca nieba do drugiego.

Tak więc istnieje ucisk pomiędzy już 70 r. n.e. a wielkim uciskiem przyszłości połączonym tematycznie. To cecha Ewangelii Mateusza z racji proroczego skrótu. Niedawno przeczytałem wspaniałą książkę Darrella Bacha o obrazach Jezusa lub profilu Jezusa z pierwszego tygodnia ewangelii synoptycznych i Jana.

I jest to dojrzałe dzieło dojrzałego uczonego i bardzo budujące. Przyjmuje on stanowisko przedmillenarystyczne i dyspensacyjne, ale jest ono uczciwe i minimalne. Jest bardzo, bardzo dobrze wykonane.

Znaki wskazujące na sprzeciw wobec Boga, ucisk, odstępstwo, Ewangelia Mateusza 24:10 do 11. I wielu odpadnie, i będą się wzajemnie zdradzać, i nienawidzić. I powstanie wielu fałszywych proroków i wielu wprowadzą w błąd.

Widzieliśmy już, że 2 Tesaloniczan 2:1 do 3 mówi o tym, że bunt musi nastąpić najpierw. To było jedno z naszych powieżeń interwałowych. Bunt musi nastąpić najpierw przed wielkim dniem Pańskim i powrotem Chrystusa.

1 Jana 2:19, słyszeliście, że antychryst nadchodzi. Werset 18: już wielu antychrystów przyszło. To jest apostazja.

To jest odwrócenie się od wiary, którą kiedyś wyznawano jako antychryst. Czytamy 2 Tesaloniczan 2:3 do 12, człowiek bezprawia. 1 Jana 2:18, słyszeliście, że nadchodzi antychryst w liczbie pojedynczej.

Antychryst jest również znakiem wskazującym na sprzeciw wobec Boga. 1 Jana 2:18 i 19 mówi, że wielu antychrystów już przyszło. Już teraz antychryst ma dopiero nadejść.

1 Jana 2:18, 2 Tesaloniczan 2:3 do 12. Antychryst jest i już, i jeszcze nie, jak każdy inny główny temat prorocki, moim zdaniem. W naszym następnym wykładzie zajmiemy się znakami wskazującymi na sąd boski.

Do tej pory robiliśmy znaki pokazujące łaskę Boga i sprzeciw wobec Boga.

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu na temat Doktryny Kościoła i Rzeczy Ostateczne. To jest sesja 15, Drugie Przyjście Chrystusa, Jego Funkcja Promowania Duchowej Gotowości. Znaki Czasów, Okazywanie Łaski, Ewangelia Narodom, Zbawienie Izraela, Okazywanie Sprzeciwu.